

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **X**, zastoupen Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem se sídlem Stodolní 834/7, Ostrava, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 9. 2020, č. j. 22 A 34/2020 - 47,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** část zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 4 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 5. 11. 2020 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí ze dne 18. 3. 2020, č. j. MV-18818-4/SO-2020, kterým žalovaná zamítla odvolání stěžovatele a potvrdila usnesení Ministerstva vnitra ze dne 19. 12. 2019, č. j. OAM-38196-8/DP-2019. Tímto rozhodnutím bylo zastaveno řízení o žádosti stěžovatele o (prodloužení) povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia.

[2] Podáním ze dne 14. 1. 2021 doručeným Nejvyššímu správnímu soudu téhož dne vzal stěžovatel kasační stížnost v celém rozsahu zpět.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel disponovat řízením nebo jeho předmětem a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl [viz § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále též „s. ř. s.“)]. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud řízení zastaví.

[4] Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti výrokem I. zastavil.

[5] Výrok II. o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[6] Stěžovatel zaplatil soudní poplatek 5 000 Kč za podání kasační stížnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích („dále též zákon o soudních poplatcích“), položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích]. Jelikož stěžovatel vzal kasační stížnost zpět před vydáním rozhodnutí o věci samé, vrací se mu podle § 10 odst. 3, věty první, ve spojení s § 10 odst. 5 zákona o soudních poplatcích zaplacený soudní poplatek snížený o 20 %, tj. ve výši 4 000 Kč (výrok III.). Stěžovatel zaplatil rovněž soudní poplatek 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O tomto návrhu však již Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 10. 12. 2020, č. j. 7 Azs 333/2020 - 15, rozhodl. O vrácení tohoto soudního poplatku proto nerozhodoval.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2021

Mgr. David Hipšr
předseda senátu